

Резюме от отчетния доклад на АРЗ представен на 09.04.2019г. от председателя Горан Симеонов:

Изхождайки от изключителната динамика на световните събития в международния политически живот, Общото събрание направи някои изводи във външно и вътрешно политически аспект за ставащото около нас и в света в последно време, които смятаме, че ще представляват интерес и които представяме в сайта „АРЗ.бг“.

=Във външнополитически аспект:

Всички анализатори днес отбелязват разпада на еднополюсния неолиберален модел и обявяват досегашния „световен ред“ с неговите чудовищни диспропорции и задълбочаващо се икономическо неравенство за „покойник“. Тук по-конкретно става дума за новата политика на САЩ към останалия свят, за един ЕС, изпълнен с противоречия и с политиката „Европа на две скорости“ и неясен „Брекзит“, за задълбочаващото се партньорство между Китай-Русия и поредица други събития в променящия се свят.

Специално за нас в професионално отношение интерес представлява случващото се в сферата на международните отношения и системата на сигурност. За съжаление днес ставаме свидетели на постепенното, но неотклонно разрушаване на досега съществуващата система на международни отношения, с намаляваща роля на ООН и международните организации в световните дела.

В сферата на международната система за сигурност основният извод, който можем да направим е, че в настоящия етап ядрената сигурност е в тотален разпад, като до 2021 г. остава да действа единствено договорът СТАРТ 1-2-3. Същевременно вече е налице и пълно прекратяване на дипломатическите и военни отношения между НАТО и Русия. Г-н Путин даже предупреди, че при евентуален конфликт ответни удари могат да бъдат нанесени не само върху агресора, но и върху „центровете, които взимат решенията за агресия“! Всичко това, наред с появилите се нови оръжейни системи и започналото скоростно „военно усвояване“ на Арктика и Космоса, заедно с непрекъснатото разширяващата се кибер война води до нова надпревара във въоръжаването, която без съмнение ще засили

ролята на ВПК и военните в международната система за сигурност. За всички нас е ясно, че опасностите от военен конфликт нарастват неимоверно, противоречията между Великите сили и преди всичко на САЩ и НАТО от една страна и Русия и Китай от друга, непрекъснато се задълбочават.

Основният въпрос, според нас, е дали човечеството и преди всичко Европа, за да оцелеят ще съумеят отново да се обърнат към борбата за мир и ядрено разоръжаване, както бе преди половин век!

При така изострените противоречия между Великите сили, Балканите отново стават заложник, както на съществуващите и нерешени етнонационални проблеми между в региона, така най-вече на „международния фактор” към който освен САЩ, Русия и ЕС, трябва обезателно да причислим Турция и Китай.

Много сериозна става обстановката и в Черноморския регион, особено с решението на НАТО за широкомащабни военни учения и постепенна милитаризация на всички морски държави тук, вкл. Грузия и Украйна. Съвсем естествено, като противовес, Руската федерация усилено военно обезпечава Крим и Керченския проток. Всичко това съчетано с политиката на НАТО за приобщаването на Западните Балкани и най-вече с непрекъснато задълбочаващите се вече открито военни противоречия САЩ-Русия правят Балканите един от най-важните региони на съвременния геополитически сблъсък.

В този контекст много по-сложни и отговорни стават взаимоотношенията на България с Русия и Турция. В отношенията с Турция, трябва да сме наясно, че макар и съюзници в НАТО, Анкара няма да се откаже да прокарва своята политика на влияние и дестабилизация на България, разглеждайки я като част от бившата Османска империя. В особен план и много по-отговорно трябва да разглеждаме отношенията си с Русия. Тук изключително важен става геостратегическият аспект, а именно, че черноморската ни граница вече е фронтова граница между НАТО и Русия, изискваща повишено внимание от всички наши държавни институции. Защото опасността натискът за нейната милитаризация, включително и ядрена, чрез разполагане у нас на нападателно оръжие, насочено към Русия вече ще стои на дневен ред в НАТО. Това означава, че

преди всичко България трябва да се съобразява с „огледалния принцип” на военно противодействие, въведен от Русия!

Ние трябва да приемем, че ще бъдем принудени да живеем с тази реалност с години напред, като осъзнаем факта, че българската държава понастоящем не разполага нито с икономическия, нито с финансовия, нито с технологическия ресурс, за да се противопостави на всяка инвазия. Според нас, в международен план това изисква умело водена българска външна политика, представляваща оптимално съчетание и баланс на съюзнически и национален интерес, в който ясно се даде приоритет на националните интереси. В тази връзка е наложително да се работи за отмяна на икономическите санкции към Русия и за реализация на българо-руските енергийни проекти. С една дума да се постараяме да неутрализираме желанията на световни и регионални играчи за дестабилизация на нашата държава, за да се превърне България от „посредник” на НАТО в сериозен „играч” и в незаобиколим „партньор” в проектите за бъдещето на Балканите.

В тази връзка УС предложи и Общото събрание потвърди позицията на АРЗ, че е крайно време да се приеме Национална доктрина/стратегия, в която да бъдат ясно формулирани българските геостратегически приоритети и външна политика на добросъседство и сътрудничество на Балканите! Затова настояваме българският политически елит спешно да приеме Национална доктрина/стратегия. За нейното пълно реализиране, обаче е необходимо единение, което ние разбираме като обединение усилията на трите основни институции на държавата – Президентство, Народно събрание и Министерски съвет. Защото само по такъв начин този основополагащ документ на българската държавност би могъл да намери своята реализация и ефективно практическо приложение в общественото-политическия живот на страната.

”

”

”

= Във вътрешнополитически план:

Нека да отбележим, че перманентната „реформа” в сферите на образованието и здравеопазването, на съдебната система и МВР

продължават както се казва с „променлив успех”. В крайна сметка, без да навлизаме в детайли на ситуацията у нас, тъй като от една страна не това ни е специалността, а от друга всички ние сме свидетели и потърпевши от това, което се случва и изводът е един – необходима е подмяна на блокирания политически модел, като се заставят политическата класа и партии да престанат с вътрешнопартийните си боричкания и ежби и се обърнат в Народното събрание с лице към реалния дневен ред на обществото и най-вече в борбата с корупцията. Защото ставаме свидетели на повсеместна корупция на всички нива в държавата. Като започнем от „апартамент гейт”, засегнали изпълнителната и парламентарната власт, минем през проблемите на съдебната и стигнем до повсеместните вътрешнопартийни битки. В тази връзка би трябвало да се подкрепи и инициативата на Президента, чрез Консултативния съвет да обърне внимание на властта и обществото към тези проблеми. За съжаление отново ставаме свидетели на дълбоко разделение между изпълнителна и президентска власт, което трудно би довело до практически резултати.

В Отчета преди три години посочихме, „... че без истински приятели, през последните 30 години, България беше не субект, а обект /територия/ на голяма поредица от стратегически дестабилизиращи мероприятия, довели до деиндустриализация в икономиката, разбиване на сел. стопанство и образованието и демографски срив, чрез „изтичане” на интелектуален и човешки потенциал. Тежки бяха и пораженията в армията и службите за сигурност. С една дума констатирахме, че българското общество бе подложено на ежедневна и категорична подмяна на националните и морални ценности, чрез постоянно облъчване от пресата и електронните медии, родни и чужди.

Днес, обективният анализ само би потвърдил изводите, че всестранното негативно въздействие на „хибридната война” върху обществените процеси у нас продължава да се задълбочава. Засега българската държава, а и обществото като цяло не успяват да неутрализират това външно въздействие. Предприетите мерки за спешното създаване на национална защитна програма от кибератаки, според нас е недостатъчна и опасността от чуждо въздействие, даже в предстоящите избори е съвсем реална. Необходима е цялостна мобилизация на българското общество, включваща единодействие на основните държавни институции и приносът на широк кръг от обществени организации, НПО и др.

Завършвайки по темата трябва да подчертаем, че в международен и регионален план назряват много съществени промени в средата за сигурност, които ще изправят България пред необходимостта от бързи и конкретни решения, свързани с непосредствената защита на българските национални интереси!

В тази връзка Общото събрание се обърна към господата управляващи от всички власти, докато не е станало късно, скоростно да приемат и започнат да изпълняват Националната стратегия/доктрина. Днес времето не чака никого. Няма да чака и Вас!

Друг много съществен въпрос, поставен на събранието бе въпросът за по-ефективно използване на интелектуалния и професионален капацитет на членовете на АРЗ, за да присъстваме по-активно в общественото пространство. В пропагандно-информационната сфера, УС смята, че специално внимание заслужава издаденият юбилеен диск „20 години АРЗ”. Според нас, включването в диска на авторите на мемоарна литература и на обществено най-активните ни колеги с подбрани интервюта и материали, показва, че АРЗ има своето активно отношение и авторитетно становище към актуалните проблеми на обществото и затвърди дълбоката истина, че със своята професионална дейност винаги сме служили на българския народ в защита на националната сигурност на Република България. В тази връзка новоизбраният УС бе натоварен да продължи тази традиция, като започне своевременно подготовката за издаването на юбилейния диск „25 години АРЗ“ през следващата 2020 г.

Една от най-сериозните инициативи в потвърждение на обществената ангажираност на АРЗ е и нашата дейност за поставяне на паметна плоча на името на Сергей Антонов, защитил България пред света. Паметникът трябва да бъде поставен на Аерогара София, като полагаме усилия и за наименование на улица на негово име в район „Красно село” в столицата. В тази връзка бихме искали да споделим пред българската общественост за неимоверните бюрократични трудности и пречки, които се наложи да преодоляваме вече почти три години. За да не навлизаме в подробности само ще посочим, че организирането на Инициативен комитет и изготвянето на архитектурния проект бяха най-лесната част. Междувременно ни се наложи да напишем десетки писма, да проведем

редица срещи с представители на общини и министерства и т.н докато стигнем накрая до Софийска община, където засега отново удряме на камък, като ни бе съобщено, че проблемът е „...принадлежност на Сергей към бившата ДС” ?!! Човек да се запита в кой век живеем, в ХХI-ви, или в ерата на пещерния антикомунизъм?

Същевременно нека отбележим, че срещаме подкрепа и разбиране от определени среди на българската общественост. Става въпрос както за мероприятия, свързани с посещението в България на защитника на Сергей Антонов, професор Джузепе Консуло и организирани от Институтът за стратегии и анализи, начело с г-жа В. Велева, Националната асоциация за международни отношения, ръководена от посланик Ч. Минчев, Институтът за икономика и международни отношения - посланик Л. Кючюков, така и за подкрепата на масовите обществени организации, като Отечествения съюз, СОСЗР, Съюза на тракийските дружества които допринесоха за популяризиране и на нашата кауза, за което им благодарим. Накрая Общото събрание възложи на новия УС да възприеме инициативата за паметник на Сергей Антонов като лична кауза на АРЗ и като потърси по-широка обществена подкрепа да продължи с нейната реализация до успешен край!

Обръщайки поглед назад, специално трябва да отбележим и дейността на АРЗ в защита на специалните служби като един от основните фундаменти и стожери на българската държавност. Тук главна насока в нашата пропагандна работа през този период са проведените от АРЗ мероприятия против съществуването и дейността на Комисията по досиетата. Само ще подчертаем, че този закон продължава да създава определени трудности и пречки за ефективна работа на сегашните служби за сигурност на България.

В тази дълга битка, продължаваща и до днес, Асоциацията не отстъпи и няма да отстъпи от своята позиция и ще продължи борбата срещу Закона за досиетата и закриване на неговата Комисия. Ние сме за включване на целия архив на бившата ДС, при специален режим в Държавния архив, за да бъдем сигурни, че ще бъдат спазвани принципите за секретност и давност, както е при всички държави, членки на НАТО.

АРЗ смята, че по този начин ще се създадат възможности, както за регламентирана научно-изследователска дейност, така и за постепенното

ликвидиране на създадените пречки и вреди за ефективна дейност на българските специални служби. За нас това е начинът за пълно възстановяване на ефективността на българското външно разузнаване и неговия професионален авторитет сред партньорите.

Друга основна тема в нашата работа бе активното участие на наши колеги в отразяването на двустранните отношения с Република Турция. Става дума за изясняване на „неоосманистката външна политика” на сегашното турско правителство с определен стремеж към засилване ролята ѝ на самостоятелен, независим до голяма степен от НАТО, играч в региона, която ще изисква нова политика и от България. УС счита, че с професионалното участие на наши колеги в предаванията на тв „Скат” и тв „Алфа”, както и в някои информационни сайтове като „Епицентър” и „Афера” и във вестниците „Труд”, „Земя” и „Уикенд”, бе внесена необходимата яснота за последните процеси в Турция. УС счита, че нашата дейност в тази насока трябва да продължи с необходимата компетентност и последователност.

През отчетния период съществен елемент от нашата дейност бе организирането и участието на АРЗ в редица мероприятия, свързани с теми за националната сигурност. АРЗ участва със свои становища в поредица кръгли маси научни форуми и срещи на разузнавателната общност, на които, самостоятелно и съвместно с организациите на колегите от специалните служби, отстоявахме и защитавахме своята основна позиция, че ние бившите служители на разузнаването винаги сме работили за опазване и защита на национална сигурност на България.

Наред с това искаме да подчертаем, че и публицистиката се оказва много силно застъпената страна в творчеството на нашите колеги. Чрез своите интервюта и статии професионално и аргументирано те защитаваха позициите на АРЗ по най-актуалните теми от дневния ред на обществото. Като използваха и доразвиха традиционно добрите ни контакти с вестниците „Труд”, „Земя”, „Русия днес”, „24 часа”, „Нова зора”, сп. „Аспект” и „Сигурност”, вестниците „Уикенд”, „Минали години”, „над 55” и интернет сайтовете „Епицентър” и „Афера”, БТВ и ТВ „Алфа” нашите колеги с творчеството си доказаха, че АРЗ има своето престижно място в българския обществен и политически живот, най-вече по темите за националната сигурност, външната политика и международните отношения

В тази връзка искаме да отбележим, че през отчетния период силно нараснаха творческите изяви на все повече колеги, както в мемоаристиката, така и с активна публицистична дейност. За много съществен принос в това отношение, считаме и поредицата мемоарни книги и спомени на нашите колеги! Ще отбележим предимно имената на авторите на книги по наша проблематика:

Л. Шопов в две части – „Турският въпрос и държавната сигурност“; Ат. Кременлиев и професор Б. Асенов – „Владо Годоров – генералът разузнавач“; Вл. Константинов – „От първо лице за някои служби“; Иван Хиновски – „Сътрудникът на българското научно-техническо разузнаване; наскоро излязлата книга „Летопис по избрания път“ на колегата Гьончо Гьоков, с която той смело навлезе в професионалната мемоаристика. Трябва отбележим приноса в това отношение и на колегите Ал. Трифонов, професор Дим. Костов, Вал. Вътв, Станислав Станчев, Нина Георгиева, Хр. Караколев.

В информационно пропаганден аспект бихме искали специално да заострим вашето внимание и към сайта на АРЗ – „АРЗ.бг“. За широките информационни възможности на сайта говори фактът, че читателите на сайта на АРЗ имаха възможност да се запознаят, както с мероприятията на АРЗ, така и с отделните публични изяви на членовете на асоциацията. В тази връзка бе препоръчано новият УС да положи усилия за привличане на специалист по webdesign за професионалното развитие на сайта като информационен портал на ветераните от разузнаването. Необходимо е и много по-активно сътрудничество от страна на всички членове на асоциацията, което ще е гаранция за неговия успех.

През отчетния тригодишен период, АРЗ изпълняваше и своите социални функции, залегнали като постоянна задача в Устава ни. От фонда за социално подпомагане беше оказана финансова помощ на нуждаещи се колеги преди всичко за лекарства и лечение. Благодарение на добри лични отношения бе осигурено получаването на безплатни лекарства за нуждите на членовете на АРЗ.

УС смята, че взаимоотношенията с ДАР, винаги са били съществен елемент от нашата дейност. В тази връзка не можем да не изразим своето удовлетворение, че след повече от 25 години българското външно

политическо разузнаване има свой закон. Ние сме уверени, че създадената Държавна агенция разузнаване ще продължи да работи още по-ефективно в защита на националната сигурност на страната, като може да разчита и на нашата активна подкрепа.

През отчетния период АРЗ продължи да бъде колективен член на СОСЗР, с който провеждаме полезно и делово сътрудничество. УС на АРЗ счита, че нашето колективно членство и партньорство трябва да имат стратегически характер. В тази връзка бихме искали с благодарност да отбележим съдействието, което получаваме от настоящето ръководство на СОСЗР и специално от неговия председател ген. Златан Стойков при осъществяването на редица наши мероприятия. Като член на Централния Съвет на СОСЗР председателят на АРЗ участва в заседанията и в планирането и вземането на решения от ЦС на СОСЗР. АРЗ продължи своята дейност в рамките на деловото взаимодействие и професионално сътрудничество със сродните асоциации, преди всичко с НАС, с ББР – сп. ”Сигурност”, с Асоциацията на военните разузнавачи, с “Национален антитерористичен и антикриминален форум” и други сродни професионални НПО.

Специално бихме искали да отбележим и деловото ни сътрудничество с Отечествения съюз, Тракийските дружества, БАС, като участваме активно в съвместни национални мероприятия и инициативи.

Накрая Отчетният доклад завършва с оценката на УС за дейността на организацията за периода, според която АРЗ се оформя като организация с ясно определени социални функции - да осигурява социална помощ и подкрепа на своите членове, като същевременно се стреми да бъде онзи професионален коректив, необходим при изработването на една бъдеща Национална доктрина за сигурност и в изграждането на ефективни специални служби.

АРЗ ще бъде Асоциация на българските разузнавачи, която със своето обществено присъствие и дейност ще обяснява и защитава историческия принос и роля на българското разузнаване в защита на националната сигурност на Република България.

